

Eventyr For Alle

A detailed black and white illustration of a fox's head, looking slightly to the right. The fox has a thick, textured fur coat and pointed ears. It is positioned behind the title text.

Mor Hulda

Brødrene Grimm

Mor Hulda

Ei enke hadde to døtre, hvor den ene var vakker og flittig, og den andre heslig og lat. Enka holdt allikevel mest av den heslige og late, for hun var hennes rette datter, og den andre måtte gjøre alt arbeidet og være askepott i huset. Den stakkars jenta måtte daglig sette seg ved en brønn ute ved den brede landeveien, og spinne så mye at blodet rant fra fingrene hennes.

Så hendte det en dag at spolen ble aldeles full av blod, og da hun bøyd seg ned mot brønnen for å vaske den. Så falt den ut av hånda hennes og ned. Hun gråt, løp til stemora og fortalte om den ulykka som hadde skjedd.

Men stemora skjente på henne, og var så grusom at hun sa: «Har du latt spolen falle ned, så skal du også hente den opp igjen!»

Da gikk jenta tilbake til brønnen og visste ikke hva hun skulle finne på. Og i sin angst hoppa hun ned i brønnen for å hente spolen opp igjen.

Hun mista bevisstheten, og da hun våkna og kom til seg selv igjen, var hun på ei vakker eng hvor sola skinte, og det var flere tusen blomster der. Hun gikk bortover langs enga og kom til en bakerovn som var full av brød.

Men brødene sa: «Kjære, trekk oss ut, trekk oss ut, ellers brenner vi opp. Vi er ferdig stekt for lenge siden!»

Da trådte hun til og henta ut alle brødene med brødspaden.

Etterpå gikk hun videre og kom til et tre, som hang fullt av epler, og ropte til henne: «Kjære, ryst meg, ryst meg, eplene er modne alle som en!»

Da rysta hun treet så eplene falt som regn, og rysta til det

ikke fantes flere på treet. Og da hun så hadde lagt alle sammen i en haug, gikk hun videre igjen.

Omsider kom hun til et lite hus, og ei gammel kone titta ut av det, men siden hun hadde så store tenner, ble jenta redd og ville løpe vekk.

Men den gamle kona ropte til henne: «Hva er det du er redd for, kjære barn? Bli hos meg, og hvis du gjør alt arbeidet i huset ordentlig, skal det gå deg riktig godt. Du må bare passe nøye på at du rer opp senga mi skikkelig og rister sengetøyet godt, så dunene fyker, da snør det i verden, for jeg er Mor Hulda.»

Siden den gamle snakka så vennlig til henne, fikk jenta mot og avtalte å tjene i huset hennes. Hun utførte også alt arbeidet til den gamle konas tilfredshet, og rista alltid sengetøyet hennes godt slik at dunene føyk omkring som snøfnugg. Derfor hadde hun det også godt hos henne, uten et vondt ord, og fikk kokt og stekt mat alle dager.

Når hun hadde vært hos Mor Hulda ei tid ble hun sørgmodig, og i begynnelsen visste ikke selv hva hun mangla, men til slutt forstod hun at det var hjemlengsel. Selv om hun hadde det tusen ganger bedre her enn hjemme, ønska hun allikevel å dra.

Til slutt sa hun til kona: «Jeg lengter sånn hjem, og selv om jeg har det så godt her nede, så kan jeg allikevel ikke bli lenger, jeg må opp til slektningene mine igjen!»

Mor Hulda sa: «Jeg synes godt om at du lengter hjem igjen, og fordi du har tjent meg så trofast, skal jeg personlig bringe deg opp.»

Med det tok hun jenta i hånda og førte henne bort foran en stor port. Porten ble lukka opp, og da jenta stod like under den, falt det et veldig gullregn, og alt gullet ble hengende fast på henne, så hun ble aldeles dekket med gull.

«Dette skal du ha fordi du har vært så flittig», sa Mor Hulda og gav henne også igjen spolen, den som hadde falt ned i brønnen.

Etterpå ble porten lukka, og jenta var igjen oppe på jorda, ikke langt fra sin mors hus. Og da hun kom inn på gårdsplassen, satt hanen oppe på brønnen og ropte:

Kykeliky!

Vår gyldne jomfru kommer på ny!

Så gikk hun inn til mora si, og siden hun var helt dekket med gull, ble hun vel mottatt av både henne og søstera.

Jenta fortalte alt det som hadde hendt henne, og da mora hørte hvordan hun hadde fått den store rikdommen, ville hun gjerne skaffe den samme lykken til den andre stygge og late dattera si. Nå måtte *hun* sette seg ved brønnen å spinne, og for at spolen hennes skulle bli blodig stakk hun

seg i fingeren og tok hånda inn i tornehekk. Så kasta hun spolen ned i brønnen og hoppa etter selv.

Slik som søstera si, kom hun til den vakre enga og gikk langs den samme stien. Da hun kom til bakerovnen, ropte brødene igjen: «Kjære, trekk oss ut, trekk oss ut, ellers brenner vi opp. Vi er ferdig stekt for lenge siden!»

Men den late jenta svarte: «Ja, som om jeg har lyst til å gjøre meg skitten!» og gikk videre.

Snart kom hun til epletreet, som ropte: «Kjære, ryst meg, ryst meg, eplene er modne alle som en!»

Men hun svarte: «Som om det passer meg, eplene kunne jo falle i hodet på meg!» Og med det gikk hun videre.

Da hun kom til Mor Huldas hus ble hun ikke redd, siden hun allerede hadde hørt om konas store tenner, og gikk straks inn i tjeneste hos henne.

Den første dagen tok hun seg sammen, var flittig og gjorde alt det som Mor Hulda ba om, for hun tenkte på alt gullet hun kom til å få. Men den andre dagen begynte hun allerede å bli lat, og enda mer den tredje dagen, da ville hun ikke en gang stå opp om morgenen. Hun redde heller ikke opp Mor Huldas seng ordentlig, og rista ikke putene så dunene føyk.

Dette ble Mor Hulda snart lei av, og så sa hun opp jenta. Den late var tilfreds med det, og tenkte at nå ville gullregnet komme. Mor Hulda førte også henne bort til porten; men da hun stod under den, ble det i stedet for gull helt en stor kjele med bek over henne.

«Dette er din belønning for tjenesten din!» sa Mor Hulda og smelte porten igjen.

Da kom den late jenta hjem igjen, men hun var aldeles dekket med bek, og da hanen på brønnen så henne, ropte den:

«Kykeliky!

Vår skinte jomfru kommer på ny!»

Og beket ble sittende fast på henne, og det gikk ikke av henne så lenge hun levde.

Eventyr ForAlle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

PATREON | EventyrForAlle

Tysk folkeeventyr fra samlingene til Jacob Grimm (1785–1863) og Wilhelm Grimm (1786–1859). (Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Frau Holle

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på:

- Tyske originalteksten fra [Kinder- und Haus-Märchen Band 1, 1857 \(de.wikisource.org\)](http://de.wikisource.org) (Offentlig eiendom - public domain)
- Norske oversettelsen "Den flittige og den dovne pike" av Johan Halmrast (1866-1912) fra [Grimm's Eventyr, 1910 \(nb.no\)](http://Grimm's Eventyr, 1910 (nb.no)) (Offentlig eiendom - public domain)

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeiPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Arthur Rackham (1867-1939)

Kilde: [The Fairy Tales of the Brothers Grimm, 1916 \(archive.org\)](http://The Fairy Tales of the Brothers Grimm, 1916 (archive.org))

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.